Jesus und die Samariterin

[1]Als nun Jesus erfuhr, dass die Pharisäer
gehört hatten, dass Jesus mehr zu Jüngern
machte und taufte als Johannes,[2]obwohl
Jesus nicht selber taufte, sondern seine
Jünger,[3]verließ er das Land Judäa und zog
wieder nach Galiläa.[4]Er musste aber durch
Samaria reisen.[5]Da kam er in eine Stadt
Samarias, die heißt Sychar, nahe bei dem
Feld, das Jakob seinem Sohn Joseph
gab.[6]Es war aber dort Jakobs Brunnen.
Weil nun Jesus müde war von der Reise,
setzte er sich also an den Brunnen; es war
um die sechste Stunde.[7]Da kommt eine
Frau aus Samaria, um Wasser zu schöpfen.
Jesus spricht zu ihr: Gib mir zu
trinken![8]Denn seine Jünger waren in die
Stadt gegangen, um Essen zu kaufen.[9]Da
spricht nun die samaritische Frau zu ihm:
Wie, du als ein Jude bittest mich um etwas
zu trinken, obwohl ich eine samaritische
Frau bin? Denn die Juden haben keine
Gemeinschaft mit den Samaritern.[10]Jesus
antwortete und sprach zu ihr: Wenn du
erkennen würdest die Gabe Gottes und
wer der ist, der zu dir sagt: Gib mir zu
trinken!, du bätest ihn, und er gäbe dir
lebendiges Wasser.[11]Spricht zu ihm die
Frau: HERR, du hast doch nichts, womit
du schöpfen kannst, und der Brunnen ist
tief; woher hast du dann lebendiges
Wasser?[12]Bist du mehr als unser Vater
Jakob, der uns diesen Brunnen gegeben
hat? Und er hat daraus getrunken und
seine Kinder und sein Vieh.[13]Jesus
antwortete und sprach zu ihr: Wer von
diesem Wasser trinkt, den wird wieder
dürsten;[14]wer aber von dem Wasser
trinken wird, das ich ihm gebe, den wird

يسوع والإمرأة السامرية

[1]فَلَمَّا عَلِمَ الرَّبُّ أَنَّ الْفَرِّيسِيِّينَ سَمِعُوا أَنَّ يَسُوعَ يُصَيِّرُ
وَيُعَمِّدُ تَلاَمِيذَ أَكْثَرَ مِنْ يُوحَنَّا،[2]مَعَ أَنَّ يَسُوعَ نَفْسَهُ لَمْ
يَكُنْ يُعَمِّدُ بَلْ تَلاَمِيذُهُ،[3]تَرَكَ الْيَهُودِيَّةَ وَمَضَى أَيْضاً إِلَى
الْجَلِيلِ.[4]وَكَانَ لاَ بُدَّ لَهُ أَنْ يَجْتَازَ السَّامِرَةَ.[5]فَأَتَى إِلَى
مَدِينَةٍ مِنَ السَّامِرَةِ يُقَالُ لَهَا سُوخَارُ، بِقُرْبِ الضَّيْعَةِ
الَّتِي وَهَبَهَا يَعْقُوبُ لِيُوسُفَ ابْنِهِ.[6]وَكَانَتْ هُنَاكَ بِئْرُ
يَعْقُوبَ. فَإِذْ كَانَ يَسُوعُ قَدْ تَعِبَ مِنَ السَّفَرِ جَلَسَ هَكَذَا
عَلَى الْبِئْرِ، وَكَانَ نَحْوَ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ.[7]فَجَاءَتِ امْرَأَةٌ
مِنَ السَّامِرَةِ لِتَسْتَقِيَ مَاءً، فَقَالَ لَهَا يَسُوعُ: أَعْطِينِي
لأَشْرَبَ.[8]لأَنَّ تَلاَمِيذَهُ كَانُوا قَدْ مَضَوْا إِلَى الْمَدِينَةِ
لِيَبْتَاعُوا طَعَاماً.[9]فَقَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ السَّامِرِيَّةُ: كَيْفَ
تَطْلُبُ مِنِّي لِتَشْرَبَ وَأَنْتَ يَهُودِيٌّ وَأَنَا امْرَأَةٌ سَامِرِيَّةٌ؟
لأَنَّ الْيَهُودَ لاَ يُعَامِلُونَ السَّامِرِيِّينَ.[10]أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ
لَهَا: لَوْ كُنْتِ تَعْلَمِينَ عَطِيَّةَ اللهِ وَمَنْ هُوَ الَّذِي يَقُولُ لَكِ:
أَعْطِينِي لأَشْرَبَ، لَطَلَبْتِ أَنْتِ مِنْهُ فَأَعْطَاكِ مَاءً
حَيّاً.[11]قَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ: يَا سَيِّدُ، لاَ دَلْوَ لَكَ وَالْبِئْرُ عَمِيقَةٌ،
فَمِنْ أَيْنَ لَكَ الْمَاءُ الْحَيُّ؟[12]أَلَعَلَّكَ أَعْظَمُ مِنْ أَبِينَا
يَعْقُوبَ الَّذِي أَعْطَانَا الْبِئْرَ وَشَرِبَ مِنْهَا هُوَ وَبَنُوهُ
وَمَوَاشِيهِ؟[13]أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهَا: كُلُّ مَنْ يَشْرَبُ مِنْ
هَذَا الْمَاءِ يَعْطَشُ أَيْضاً.[14]وَلَكِنْ مَنْ يَشْرَبُ مِنَ الْمَاءِ
الَّذِي أُعْطِيهِ أَنَا فَلَنْ يَعْطَشَ إِلَى الأَبَدِ، بَلِ الْمَاءُ الَّذِي
أُعْطِيهِ يَصِيرُ فِيهِ يَنْبُوعَ مَاءٍ يَنْبَعُ إِلَى حَيَاةٍ أَبَدِيَّةٍ.[15]قَالَتْ
لَهُ الْمَرْأَةُ: يَا سَيِّدُ، أَعْطِنِي هَذَا الْمَاءَ لِكَيْ لاَ أَعْطَشَ وَلاَ
آتِيَ إِلَى هُنَا لأَسْتَقِيَ.[16]قَالَ لَهَا يَسُوعُ: اذْهَبِي وَادْعِي
زَوْجَكِ وَتَعَالَيْ إِلَى هَهُنَا.[17]أَجَابَتِ الْمَرْأَةُ وَقَالَتْ: لَيْسَ
لِي زَوْجٌ. قَالَ لَهَا يَسُوعُ: حَسَناً قُلْتِ: لَيْسَ لِي
زَوْجٌ.[18]لأَنَّهُ كَانَ لَكِ خَمْسَةُ أَزْوَاجٍ وَالَّذِي لَكِ الآنَ لَيْسَ
هُوَ زَوْجَكِ، هَذَا قُلْتِ بِالصِّدْقِ.[19]قَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ: يَا سَيِّدُ،
أَرَى أَنَّكَ نَبِيٌّ.[20]آبَاؤُنَا سَجَدُوا فِي هَذَا الْجَبَلِ وَأَنْتُمْ
تَقُولُونَ إِنَّ فِي أُورُشَلِيمَ الْمَوْضِعَ الَّذِي يَنْبَغِي أَنْ يُسْجَدَ
فِيهِ.[21]قَالَ لَهَا يَسُوعُ: يَا امْرَأَةُ، صَدِّقِينِي أَنَّهُ تَأْتِي سَاعَةٌ
لاَ فِي هَذَا الْجَبَلِ وَلاَ فِي أُورُشَلِيمَ تَسْجُدُونَ لِلآبِ.[22]أَنْتُمْ
تَسْجُدُونَ لِمَا لَسْتُمْ تَعْلَمُونَ، أَمَّا نَحْنُ فَنَسْجُدُ لِمَا نَعْلَمُ،
لأَنَّ الْخَلاَصَ هُوَ مِنَ الْيَهُودِ.[23]وَلَكِنْ تَأْتِي سَاعَةٌ، وَهِيَ
الآنَ، حِينَ السَّاجِدُونَ الْحَقِيقِيُّونَ يَسْجُدُونَ لِلآبِ بِالرُّوحِ
وَالْحَقِّ، لأَنَّ الآبَ طَالِبٌ مِثْلَ هَؤُلاَءِ السَّاجِدِينَ لَهُ.[24]اَللهُ
رُوحٌ، وَالَّذِينَ يَسْجُدُونَ لَهُ فَبِالرُّوحِ وَالْحَقِّ يَنْبَغِي أَنْ

ewiglich nicht dürsten; sondern das
Wasser, das ich ihm geben werde, das
wird in ihm ein Brunnen des Wassers
werden, das in das ewige Leben
quillt.[15]Spricht die Frau zu ihm: HERR, gib
mir dieses Wasser, damit mich nicht
dürstet und ich nicht herkommen muss,
um zu schöpfen![16]Jesus spricht zu ihr:
Gehe hin, rufe deinen Mann und komm
her![17]Die Frau antwortete und sprach zu
ihm: Ich habe keinen Mann. Jesus spricht
zu ihr: Du hast recht gesagt: Ich habe
keinen Mann.[18]Fünf Männer hast du
gehabt, und den du nun hast, der ist nicht
dein Mann; da hast du recht gesagt.[19]Die
Frau spricht zu ihm: HERR, ich sehe, dass
du ein Prophet bist.[20]Unsere Väter haben
auf diesem Berge angebetet, und ihr sagt,
in Jerusalem sei die Stätte, wo man
anbeten soll.[21]Spricht Jesus zu ihr: Frau,
glaube mir, es kommt die Zeit, dass ihr
weder auf diesem Berge noch in Jerusalem
den Vater anbeten werdet.[22]Ihr wisset
nicht, was ihr anbetet; wir wissen aber,
was wir anbeten, denn das Heil kommt von
den Juden.[23]Aber es kommt die Zeit und ist
schon jetzt, dass die wahrhaftigen Anbeter
den Vater anbeten werden im Geist und in
der Wahrheit; denn der Vater will solche
Anbeter haben.[24]Gott ist Geist, und die ihn
anbeten, die müssen ihn im Geist und in
der Wahrheit anbeten.[25]Spricht die Frau zu
ihm: Ich weiß, dass der Messias kommt,
der Christus heißt. Wenn jener kommen
wird, wird er uns alles
verkündigen.[26]Spricht Jesus zu ihr: Ich
bin's, der mit dir redet.
[27]Unterdessen kamen seine Jünger, und sie
wunderten sich, dass er mit der Frau

يَسْجُدُوا.[25]قَالَتْ لَهُ الْمَرْأَةُ: أَنَا أَعْلَمُ أَنَّ مَسِيَّا، الَّذِي
يُقَالُ لَهُ الْمَسِيحُ، يَأْتِي. فَمَتَى جَاءَ ذَاكَ يُخْبِرُنَا بِكُلِّ
شَيْءٍ.[26]قَالَ لَهَا يَسُوعُ: أَنَا، الَّذِي أُكَلِّمُكِ، هُوَ.

إيمان السامريين

[27]وَعِنْدَ ذَلِكَ جَاءَ تَلاَمِيذُهُ وَكَانُوا يَتَعَجَّبُونَ أَنَّهُ يَتَكَلَّمُ مَعَ
امْرَأَةٍ، وَلَكِنْ لَمْ يَقُلْ أَحَدٌ: مَاذَا تَطْلُبُ أَوْ لِمَاذَا تَتَكَلَّمُ
مَعَهَا؟[28]فَتَرَكَتِ الْمَرْأَةُ جَرَّتَهَا وَمَضَتْ إِلَى الْمَدِينَةِ
وَقَالَتْ لِلنَّاسِ:[29]هَلُمُّوا، انْظُرُوا، إِنْسَاناً قَالَ لِي كُلَّ مَا
فَعَلْتُ، أَلَعَلَّ هَذَا هُوَ الْمَسِيحُ؟[30]فَخَرَجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ
وَأَتَوْا إِلَيْهِ.
[31]وَفِي أَثْنَاءِ ذَلِكَ سَأَلَهُ تَلاَمِيذُهُ قَائِلِينَ: يَا مُعَلِّمُ،
كُلْ.[32]فَقَالَ لَهُمْ: أَنَا لِي طَعَامٌ لآكُلَ لَسْتُمْ تَعْرِفُونَهُ
أَنْتُمْ.[33]فَقَالَ التَّلاَمِيذُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: أَلَعَلَّ أَحَداً أَتَاهُ
بِشَيْءٍ لِيَأْكُلَ؟[34]قَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: طَعَامِي أَنْ أَعْمَلَ
مَشِيئَةَ الَّذِي أَرْسَلَنِي وَأُتَمِّمَ عَمَلَهُ.[35]أَمَا تَقُولُونَ: إِنَّهُ
يَكُونُ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ ثُمَّ يَأْتِي الْحَصَادُ؟ هَا أَنَا أَقُولُ لَكُمُ:
ارْفَعُوا أَعْيُنَكُمْ وَانْظُرُوا الْحُقُولَ إِنَّهَا قَدِ ابْيَضَّتْ
لِلْحَصَادِ،[36]وَالْحَاصِدُ يَأْخُذُ أُجْرَةً وَيَجْمَعُ ثَمَراً لِلْحَيَاةِ الأَبَدِيَّةِ
لِكَيْ يَفْرَحَ الزَّارِعُ وَالْحَاصِدُ مَعاً.[37]لأَنَّهُ فِي هَذَا يَصْدُقُ
الْقَوْلُ: إِنَّ وَاحِداً يَزْرَعُ وَآخَرَ يَحْصُدُ.[38]أَنَا أَرْسَلْتُكُمْ
لِتَحْصُدُوا مَا لَمْ تَتْعَبُوا فِيهِ، آخَرُونَ تَعِبُوا وَأَنْتُمْ قَدْ دَخَلْتُمْ
عَلَى تَعَبِهِمْ.
[39]فَآمَنَ بِهِ مِنْ تِلْكَ الْمَدِينَةِ كَثِيرُونَ مِنَ السَّامِرِيِّينَ
بِسَبَبِ كَلاَمِ الْمَرْأَةِ الَّتِي كَانَتْ تَشْهَدُ: أَنَّهُ قَالَ لِي كُلَّ مَا
فَعَلْتُ.[40]فَلَمَّا جَاءَ إِلَيْهِ السَّامِرِيُّونَ سَأَلُوهُ أَنْ يَمْكُثَ
عِنْدَهُمْ، فَمَكَثَ هُنَاكَ يَوْمَيْنِ.[41]فَآمَنَ بِهِ أَكْثَرُ جِدّاً بِسَبَبِ
كَلاَمِهِ،[42]وَقَالُوا لِلْمَرْأَةِ: إِنَّنَا لَسْنَا بَعْدُ بِسَبَبِ كَلاَمِكِ
نُؤْمِنُ، لأَنَّنَا نَحْنُ قَدْ سَمِعْنَا وَنَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ بِالْحَقِيقَةِ
الْمَسِيحُ مُخَلِّصُ الْعَالَمِ.

يسوع يشفي إبن خادم الملك

[43]وَبَعْدَ الْيَوْمَيْنِ خَرَجَ مِنْ هُنَاكَ وَمَضَى إِلَى الْجَلِيلِ.[44]لأَنَّ
يَسُوعَ نَفْسَهُ شَهِدَ: أَنْ لَيْسَ لِنَبِيٍّ كَرَامَةٌ فِي
وَطَنِهِ.[45]فَلَمَّا جَاءَ إِلَى الْجَلِيلِ قَبِلَهُ الْجَلِيلِيُّونَ إِذْ كَانُوا قَدْ
عَايَنُوا كُلَّ مَا فَعَلَ فِي أُورُشَلِيمَ فِي الْعِيدِ، لأَنَّهُمْ هُمْ
أَيْضاً جَاءُوا إِلَى الْعِيدِ.[46]فَجَاءَ يَسُوعُ أَيْضاً إِلَى قَانَا
الْجَلِيلِ حَيْثُ صَنَعَ الْمَاءَ خَمْراً. وَكَانَ خَادِمٌ لِلْمَلِكِ ابْنُهُ
مَرِيضٌ فِي كَفْرَنَاحُومَ.[47]هَذَا، إِذْ سَمِعَ أَنَّ يَسُوعَ قَدْ جَاءَ
مِنَ الْيَهُودِيَّةِ إِلَى الْجَلِيلِ، انْطَلَقَ إِلَيْهِ وَسَأَلَهُ أَنْ يَنْزِلَ

redete. Doch sagte niemand: Was fragst
du? oder: Was redest du mit ihr?[28]Da ließ
die Frau ihren Krug stehen und ging hin in
die Stadt und spricht zu den
Leuten:[29]Kommt, seht einen Menschen, der
mir alles gesagt hat, was ich getan habe,
ob er nicht der Christus ist![30]Da gingen sie
aus der Stadt heraus und kamen zu ihm.

Die reife Ernte

[31]Inzwischen ermahnten ihn die Jünger
und sprachen: Rabbi, iss![32]Er aber sprach
zu ihnen: Ich habe eine Speise zu essen,
von der ihr nichts wisst.[33]Da sprachen die
Jünger untereinander: Hat ihm jemand zu
essen gebracht?[34]Spricht Jesus zu ihnen:
Meine Speise ist die, dass ich tue den
Willen dessen, der mich gesandt hat, und
vollende sein Werk.[35]Sagt ihr nicht: Es
sind noch vier Monate, dann kommt die
Ernte? Siehe, ich sage euch: Hebt eure
Augen auf und seht die Felder an; denn sie
sind weiß zur Ernte.[36]Und wer erntet, der
empfängt Lohn und sammelt Frucht zum
ewigen Leben, damit sich miteinander
freuen, der da sät und der da
erntet.[37]Denn hier ist der Spruch wahr:
Der eine sät, der andere erntet.[38]Ich habe
euch gesandt, zu ernten, wo ihr nicht
gearbeitet habt; andere haben gearbeitet
und ihr seid in ihre Arbeit gekommen.
[39]Es glaubten aber an ihn viele der
Samariter aus der Stadt um der Rede der
Frau willen, die bezeugte: Er hat mir
gesagt alles, was ich getan habe.[40]Als nun
die Samariter zu ihm kamen, baten sie ihn
bei ihnen zu bleiben; und er blieb zwei
Tage da.[41]Und noch viel mehr glaubten um
seines Wortes willen[42]und sprachen zu der
Frau: Wir glauben nun nicht mehr um

وَيَشْفِيَ ابْنَهُ لأَنَّهُ كَانَ مُشْرِفاً عَلَى المَوْتِ.[48]فَقَالَ لَهُ
يَسُوعُ: لاَ تُؤْمِنُونَ إِنْ لَمْ تَرَوْا آيَاتٍ وَعَجَائِبَ.[49]قَالَ لَهُ
خَادِمُ المَلِكِ: يَا سَيِّدُ، انْزِلْ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ ابْنِي.[50]قَالَ لَهُ
يَسُوعُ: اذْهَبْ، اِبْنُكَ حَيٌّ. فَآمَنَ الرَّجُلُ بِالْكَلِمَةِ الَّتِي
قَالَهَا لَهُ يَسُوعُ وَذَهَبَ.[51]وَفِيمَا هُوَ نَازِلٌ اسْتَقْبَلَهُ عَبِيدُهُ
وَأَخْبَرُوهُ قَائِلِينَ: إِنَّ ابْنَكَ حَيٌّ.[52]فَاسْتَخْبَرَهُمْ عَنِ
السَّاعَةِ الَّتِي فِيهَا أَخَذَ يَتَعَافَى فَقَالُوا لَهُ: أَمْسِ فِي
السَّاعَةِ السَّابِعَةِ تَرَكَتْهُ الْحُمَّى.[53]فَفَهِمَ الأَبُ أَنَّهُ فِي تِلْكَ
السَّاعَةِ الَّتِي قَالَ لَهُ فِيهَا يَسُوعُ: إِنَّ ابْنَكَ حَيٌّ. فَآمَنَ هُوَ
وَبَيْتُهُ كُلُّهُ.[54]هَذِهِ أَيْضاً آيَةٌ ثَانِيَةٌ صَنَعَهَا يَسُوعُ لَمَّا جَاءَ مِنَ
الْيَهُودِيَّةِ إِلَى الْجَلِيلِ.

deiner Rede willen; denn wir haben selber
gehört und erkannt: Dieser ist wahrlich
der Heiland der Welt.

Jesus heilt das Kind eines königlichen Beamten

[43]Aber nach zwei Tagen zog er von dort
weg nach Galiläa.[44]Denn er selber, Jesus,
bezeugte, dass ein Prophet daheim nichts
gilt.[45]Als er nun nach Galiläa kam, nahmen
ihn die Galiläer auf, die alles gesehen
hatten, was er in Jerusalem auf dem Fest
getan hatte; denn sie waren auch zum Fest
gekommen.[46]Und Jesus kam abermals nach
Kana in Galiläa, wo er das Wasser zu Wein
gemacht hatte.[47]Und es war ein Diener des
Königs, dessen Sohn lag krank in
Kapernaum. Dieser hörte, dass Jesus von
Judäa nach Galiläa kam, und ging hin zu
ihm und bat ihn, dass er hinabkäme und
seinem Sohn helfe; denn er war
todkrank.[48]Und Jesus sprach zu ihm: Wenn
ihr nicht Zeichen und Wunder seht, so
glaubet ihr nicht.[49]Der Diener des Königs
sprach zu ihm: HERR, komm hinab, ehe
denn mein Kind stirbt![50]Jesus spricht zu
ihm: Geh hin, dein Sohn lebt! Der Mann
glaubte dem Wort, das Jesus zu ihm sagte,
und ging hin.[51]Und während er hinabging,
begegneten ihm seine Knechte und sagten:
Dein Kind lebt.[52]Da erforschte er von ihnen
die Stunde, in welcher es besser mit ihm
geworden war. Und sie sagten zu ihm:
Gestern um die siebte Stunde verließ ihn
das Fieber.[53]Da merkte der Vater, dass es
um die Stunde war, in welcher Jesus zu
ihm gesagt hatte: Dein Sohn lebt. Und er
glaubte mit seinem ganzen Hause.[54]Das ist
nun das zweite Zeichen, das Jesus tat, als
er von Judäa nach Galiläa kam.

RLT © Copyright 2018 logoshouse.com | REV © Copyright 2018 logoshouse.com